

כה:

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

עין משפט
נר מצוה

דא אב מ"י פ"ב מ"ה
אמר ר' יוחנן
ע"י מ"י סמך לאין ק"י
ט"ו ט"ו א"ה ע"י כ"כ פ"ג
ה"כ ט"ו:
ב"ב ג' מ"י ט"ו הל"ב ד'
פ"ג ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
ט"ו ג' ט"ו ט"ו י"ד פ"י ק"ג
פ"ד:
ב"ב ד' ה' ר"מ פ"ב מ"ה
ר"ח הל' ו' ח' פ"ג
ע"י ט"ו ט"ו י"ד פ"י
ק"ג פ"ג פ"ד:

רבינו הנאל
אוקינא אפילו אשתו
עמו ולא אמרין אשתו
של עובד כוכבים
משמרתו. ואע"פ שהיא
חשבה ר"מ ח"ש
לשפיות דלא ידעין
שחשודין הן על הערות
לא תתיר עמו. וה"י
מ"י עובד כוכבים אכל
ישראל אשתו משמרתו
וכשרה אם (הוא) הם
כשרים תחתיהם עם
שני אנשים ואם הם
פרוצים אפילו עשרה לא
תתיר עמו. מעשה היה
והוציאו עשרה פרוצין
שהוא. תניא אמר ר' יוחנן
שהשולם מנה לא תתיר
עם כשרים פניו שחשודין
על הערות: לא יתיר
אדם עמו פניו שחשודין
על שפיות דמי: תיר
ישראל שטפלו לו כתיב
בדרך טופלו לימינו ר'
שמעאל בנו של ר' יוחנן
כן ברוקא אומר ב"פ
טופלו לימינו במקל
טופלו לשמאלו הו' ע"י
כטפלו או יורדן ביריה
לא יתיר הכותי לפעלה
הישראל לסתא אלא
ישראל לפעלה והכתיב
למטה. ואל יטוח לפניו
שם ירצן לגלותו. שאלו
היוכן אתה הולך יריב
לו הדרך כמה עשה
יעקב לעשו עד אשר
אבא אל ארתי שערתי.
והלך הוא למקום אחר.
מעשה בתלמידי ר"ע בו.
רב מנשיא הוה איל

לא צריבא באשתו עמו. לכאורה מוקי לה כ"ר דאמר כ"פ עשרה
יומין (קדושין דף פ'.) בזמן שאשתו עמו י"ן עמה כפונדקי
שכחו משמרתו ואל"מ אמאי לא מוקי לה בשם עמה מניוקת
דכ"ה הא גונא בישראל שרי לימודי דאמר רבא תס' בגמ' תמיחד
אדם עם אשה ומניוקת שידועת
טעם ביאה וזינה מוסרת עממה
לביאה ו"ל דלשון לא תמיחד משמע
שלין עם שום ישראלית אלא היא:
איבא אשה והכלה אשה חשובה בין
האנשים ושאינה חשובה
בין הנשים. פ"ה חשבה למלכות
ואינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה
נקרובה למלכות הא ל"ו הכי לא
אמר' אשה כלי זינה עליה אלמא
איכא אשה דקטלי לה ולא היכי
עובד כוכבים עלה דעמיה לביאה
כגון מוכרתה והכלה אשה חשבה
למלכות ואינה יפה שריא לימודי
דליכא למיחש לשפיות דמיס כיון
שהיא קרובה למלכות ולביאה נמי
ליכא למיחש כיון שאינה יפה ולרב
אדי אסורה לימודי דכולהו כלי זינן
עליה ומיישין לערובי דהא רב
אדי סתמא אמר למילמיה ולא
קאמר הכא בנאשה יפה דכלי זינה
עליה ע"כ פ"ה. וקשיא מדא דלשנא
דחשבה לא משמע יפה ועוד דכי
אינה יפה נמי מאי הו' הא אמרין
גריס פירקין (לעיל דף כג.) חזינה
עליה בנמנה ולא ישראל יומר
מנשותיהן ק"ו לנשותיהן של ישראל
וזמא י"ל דמ"מ דנאשה לא טרמי
לנאשה כיון דלינה יפה מיהו קשה
דל' ירמיה ונ' משמעת מנא או
אמורא בשום מקום לחלק בשניה
בין יפה לזינה יפה להחריה לכהנה
ועוד קשה דלפ"ה משמע דאשה
חשבה בין האנשים ושאינה חשבה
בין הנשים כדא מילתא ואל"כ היה לו
לומר חשבה בין האנשים ואינה
חשבה בין הנשים מדקאמר ושאינה
חשבה בו' אלמא תרי מיני זינה לכך
נראה לפרש דודאי תרי מיני זינה

אלא בתלתא דכוותה גבי ישראל כפרוצים
מי שרי ו' והתנן אבא אשה אחת מתייחדת
עם שני אנשים ו' ואמר רב יהודה אמר
שמואל ילא שנו אלא בכשרים אבל כפרוצים
אפילו עשרה נמי לא מעשה היה והוציאוה
עשרה במטה לא צריבא באשתו עמו עובד
כוכבים אין אשתו משמרתו אבל ישראל אשתו
משמרתו ותיפוק ליה משום שפיות דמיס
א"ר ירמיה באשה חשובה עסקינן דמירתתי
מינה י"ב אדי אמר אשה כלי זינה עליה
מאי בינייהו איכא בינייהו אשה חשובה
בין אנשים ושאינה חשובה בין הנשים תניא
כוותיה דרב אדי בר אבין האשה אע"פ
שהשולם עמה לא תתייחד עמו מנמי
שחשודין על הערות: לא יתייחד אדם
עמה: ת"ר יישראל שנודמן לו עובד כוכבים
בדרך טופלו לימינו ר' ישמעאל בנו של ר'
יוחנן בן ברוקא אומר יבסיף טופלו לימינו
במקל טופלו לשמאלו יהיו עולין במעלה או
יורדן בירידה לא יהא ישראל למטה ועובד
כוכבים למעלה אלא ישראל למעלה ועובד
כוכבים למטה ואל ישוה לפניו שמא ירוין
את גולגלתו ישאלו להיכן הולך ירחיב לו
את הדרך בדרך שעשה יעקב אבינו לעשו
הרשע (דכתיב) יעד אשר אבא אל אדוני
שעריה וכתוב: יעקב נסע סכותה מעשה
בתלמידי ר"ע שהיו הולכים לכיוב נגעו
בהן ליסטים אמרו להן לאן אתם הולכים אמרו
להן לעבו כיון שהענינו לכותי פירשו אמרו
להן [תלמידי] מי אתם אמרו להן תלמידי
ר"ע אמרו להן אשרי ר"ע ותלמידיו שלא פגע
בהן אדם רע מעולם רב מנשה הוה אול
לבי

אלא בתלתא. להכי נקט תלתא דבישראל בתלתא שרו בין צעיר
בין גדול אלל תרי צעיר אין בדרך לא שמא ינטרף אחד מהן
לנקיבו ומנאל אחד מהן יתייחד עם הערוב כ"פ עשרה יומין (קדושין
דף פ"ה.) כפרוצין מי שרי. ועובדי כוכבים למא לא תנא לאשמועינן
הא אפי' ישראל דכוותיהו לא אסירי:
והוציאו עשרה. פרי"ס נאשת איש
זינה: כמ"ס. מון לעיר לעבירה
עין קובי מת שלל יביו: כ"ס.
של עובד כוכבים עמו: עובד כוכבים
אין אשתו משמרתו. ללא קפדה
דליהו בקרי ולימתיה בנזיניו: אבל
ישראל אשתו משמרתו. שרי כדתנן
בשערה ע"פ ז' וכן ז' וכן אשתו עמו
י"ן עמה כפונדקי מפני שאשתו
משמרתו (קדושין פ'.) וטופלו ליה. בלא
עזירה נמי לא תמיחד משום
שפיות דמיס: כ"ס. **האשה חשבה**
בין האנשים ובין הנשים אשה יפה
וקרובה למלכות דמייחפו מינה
ולא קטלי לה אלל משום עריות
איכא דיפה היא ולאטריך לאשמועי'
דלא תמיחד מיישין שמא תסתפה
אלל אשה שאינה חשבה בין
האנשים וחשבה בין הנשים משום
לזינה נמי איכא דנא עליה ואמר
קך הורגה ללא ס"ל אשה כלי זינה
עליה וחשבה בין האנשים ולא בין
הנשים מותרת להתייחד (א) ומשום
עריות ליכא דלינה יפה: אשה כלי
זינה עליה. אע"פ דלינה חשבה
לא בין האנשים ולא בין הנשים אין
הורג אותה אלל נא עליה וכיון
שנא עליה אינה הורגה ואפילו אינה
קרובה למלכות נמי אי לא אשמועינן
דחיישין לעריות לא הוה מתבטל
דמיתסרמא משום שפיות דמיס: מאי
בינייהו. בין לר' ירמיה דמוקי לה בנאשה
חשבה בין האנשים חשבה ח"ש' לשפיות
דמיס בין לרב אדי דאמר כלי זינה
עליה וליכא משום שפיות דמיס מ"מ
משום עריות איכא בה ולא מתייחדת:
איכא בינייהו אשה חשבה בין
האנשים. קרובה למלכות ואינה חשבה
בין הנשים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה בנאשה חשבה דמשמע
חשבה בין האנשים ובין הנשים דקרובה למלכות היא ולא קטלי
לה אלל משום עריות איכא למיחש דיפה היא הכא חשבה בין
האנשים ולא בין הנשים שריא לימודי דמשום שפיות דמיס עובדי
דהא קרובה למלכות ומשום עריות נמי ליכא דהא מוכרתת היא
לרב אדי אסורה לימודי דכולהו חיישין לערובי דהא סתמא קאמר
אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא בנאשה יפה עסקינן דכלי זינה
עליה לא תמיחד עמה כו' והיינו כרב אדי בר אבין. השלום עמה
משמע היא נושאת את שלומה ואינה לריבה שלום מלכות: עופלו
לימינו. מהבדו לעובד כוכבים לימינו של ישראל שאלו יבא העובד
כוכבים לערובי זינה ישראל יד ימינו ויחמו בו: כ"ס.
היה העובד כוכבים חגור סייף טופלו ישראל לימינו כדי שיהא יד
שמאל' של עובד כוכבים שהסיף חגור בו לזד ימינו של ישראל
ומזומנת לימין ישראל לאחוז בה: במקל. אם ביד עובד כוכבים
מקל: עופלו. ישראל לשמאלו (א) שחא ד ימין העובד כוכבים שהמקל
בה שמחה לישראל ואם ירס יד ימינו תאחזו שמאלו של ישראל
במקל הקמון לה דאי טופלו לימינו יהא המקל רחוק מידי של ישראל:
במעלה. כהר או כבלעל: לא יפא ישראל למטה. אלל למעלה
בעליה יק' ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו לעובד אלל
שטופלו לימינו דלא הו' אחריו ממש וכירידה יולק' העובד כוכבים
לפניו: ולא ישוה לפניו. אפי' במישור אל ישחה ישראל לפני העובד
כוכבים לטוב כלום: שמא ירוין אם גולגלתו. ירוין: ירחיב לו את הדרך.
אם היה כריך לו לילך עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני כריך לילך
אולי ימתין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהא זה ארום
ממנו קודם לכן: נסע סכותה. ולא הלך עד שעיר: לעכו. רחוק מביב:
לבי

בין הנשים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה בנאשה חשבה דמשמע
חשבה בין האנשים ובין הנשים דקרובה למלכות היא ולא קטלי
לה אלל משום עריות איכא למיחש דיפה היא הכא חשבה בין
האנשים ולא בין הנשים שריא לימודי דמשום שפיות דמיס עובדי
דהא קרובה למלכות ומשום עריות נמי ליכא דהא מוכרתת היא
לרב אדי אסורה לימודי דכולהו חיישין לערובי דהא סתמא קאמר
אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא בנאשה יפה עסקינן דכלי זינה
עליה לא תמיחד עמה כו' והיינו כרב אדי בר אבין. השלום עמה
משמע היא נושאת את שלומה ואינה לריבה שלום מלכות: עופלו
לימינו. מהבדו לעובד כוכבים לימינו של ישראל שאלו יבא העובד
כוכבים לערובי זינה ישראל יד ימינו ויחמו בו: כ"ס.
היה העובד כוכבים חגור סייף טופלו ישראל לימינו כדי שיהא יד
שמאל' של עובד כוכבים שהסיף חגור בו לזד ימינו של ישראל
ומזומנת לימין ישראל לאחוז בה: במקל. אם ביד עובד כוכבים
מקל: עופלו. ישראל לשמאלו (א) שחא ד ימין העובד כוכבים שהמקל
בה שמחה לישראל ואם ירס יד ימינו תאחזו שמאלו של ישראל
במקל הקמון לה דאי טופלו לימינו יהא המקל רחוק מידי של ישראל:
במעלה. כהר או כבלעל: לא יפא ישראל למטה. אלל למעלה
בעליה יק' ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו לעובד אלל
שטופלו לימינו דלא הו' אחריו ממש וכירידה יולק' העובד כוכבים
לפניו: ולא ישוה לפניו. אפי' במישור אל ישחה ישראל לפני העובד
כוכבים לטוב כלום: שמא ירוין אם גולגלתו. ירוין: ירחיב לו את הדרך.
אם היה כריך לו לילך עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני כריך לילך
אולי ימתין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהא זה ארום
ממנו קודם לכן: נסע סכותה. ולא הלך עד שעיר: לעכו. רחוק מביב:
לבי

בין הנשים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה בנאשה חשבה דמשמע
חשבה בין האנשים ובין הנשים דקרובה למלכות היא ולא קטלי
לה אלל משום עריות איכא למיחש דיפה היא הכא חשבה בין
האנשים ולא בין הנשים שריא לימודי דמשום שפיות דמיס עובדי
דהא קרובה למלכות ומשום עריות נמי ליכא דהא מוכרתת היא
לרב אדי אסורה לימודי דכולהו חיישין לערובי דהא סתמא קאמר
אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא בנאשה יפה עסקינן דכלי זינה
עליה לא תמיחד עמה כו' והיינו כרב אדי בר אבין. השלום עמה
משמע היא נושאת את שלומה ואינה לריבה שלום מלכות: עופלו
לימינו. מהבדו לעובד כוכבים לימינו של ישראל שאלו יבא העובד
כוכבים לערובי זינה ישראל יד ימינו ויחמו בו: כ"ס.
היה העובד כוכבים חגור סייף טופלו ישראל לימינו כדי שיהא יד
שמאל' של עובד כוכבים שהסיף חגור בו לזד ימינו של ישראל
ומזומנת לימין ישראל לאחוז בה: במקל. אם ביד עובד כוכבים
מקל: עופלו. ישראל לשמאלו (א) שחא ד ימין העובד כוכבים שהמקל
בה שמחה לישראל ואם ירס יד ימינו תאחזו שמאלו של ישראל
במקל הקמון לה דאי טופלו לימינו יהא המקל רחוק מידי של ישראל:
במעלה. כהר או כבלעל: לא יפא ישראל למטה. אלל למעלה
בעליה יק' ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו לעובד אלל
שטופלו לימינו דלא הו' אחריו ממש וכירידה יולק' העובד כוכבים
לפניו: ולא ישוה לפניו. אפי' במישור אל ישחה ישראל לפני העובד
כוכבים לטוב כלום: שמא ירוין אם גולגלתו. ירוין: ירחיב לו את הדרך.
אם היה כריך לו לילך עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני כריך לילך
אולי ימתין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהא זה ארום
ממנו קודם לכן: נסע סכותה. ולא הלך עד שעיר: לעכו. רחוק מביב:
לבי

דהא דקאמר אשה כלי זינה עליה לאו משום דעמיהו לביאה ומשום
הכי לא קטלי לה אלל טעמא מפני שאינה בעלה מלחמת
ומריבות קא"ס מנחמים עליה וה"פ איכא בינייהו אשה חשבה בין
האנשים חשבה מלכות אם מותרת להתייחד עם האנשים עובדי
כוכבים דל' ירמיה אסורה להתייחד כדקאמר טעמא בנאשה
חשבה (א) ולא לא פיקין לן מידי משום שפיות דמיס אי לאו משום
טעמא דעריות לרב אדי שריא דאמר טעמא דליכא למיחש לשפיות
דמיס דאשה כלי זינה ומנחמי עליה אלל לערובי דהא חשבה חשבה
כשהיא חשבה דמירתתי מינה אף לעריות לא חיישין ושאינה חשבה
בין הנשים נמי אם היא מותרת להתייחד בין הנשים עובדות
כוכבים איכא בינייהו דלרבי ירמיה כיון דלינה חשבה קטלי לה
דלית ליה טעמא דמנחמי ולרב אדי שריא דכלי זינה עליה כלומר
דמנחמי עליה ואי משום עריות כדאמר' גריס פירקין שהעובדי
כוכבים מנחין אלל נמי חזריהו בת דעת היא וכשתראה שיבא העובד
כוכבים תלך מיד ויבוסלי' גרם אשה אינה בכלל שפיות דמיס א"ר
ירמיה תפחר בנביאה ובי בין אחר אפילו בנאשה יכולה אשה להטמין
ולומר עובדת כוכבים איני ואין האיש יכול להטמין עממו ולומר
עובד כוכבים איני ונראה לפרש אף כאן כפירוש הירושלמי בנאשה
חשבה ביאה ובעלת כח אלל לעריות איכא למיחש דחייש' דלמא
מפיה לה ורב אדי אשה כלי זינה עליה מפני שיכולה להטמין
עממה ולא קטלי לה ושרי אי לאו משום שפיות דמיס ובינייהו בין
למר בין למר משום שפיות דמיס ליכא משום עריות איכא ומסיק
איכא בינייהו אשה חשבה בין האנשים חשבה ובעלת כח דל' ירמיה
ירמיה אסירי דליכא למיחש שמא תסתפה ורב אדי לא חייש אלל
דלמא מאכרי לה ופי' בנאשה שריא דיוין שריא בעלת כח אין
לחוש לא לנאנס ולא לשפיות דמיס א"ר ושאינה חשבה בין הנשים
איכא בינייהו דלרב אדי שריא להתייחד דיכולה להטמין עממה
הילכך לשפיות דמיס ליכא למיחש ולעריות נמי כיון שהיא בין הנשים
האשה חשבה ויבמות קד'.) דבעי החזיקה היא מלחמה בעולם (א) מהו
עליו עובדי כוכבים נפלו עליו ליסעין נאמנת דהחזיקה מלחמה הוא
אלל ודאי המתינה עד שתראהו מת והשתא לר' ירמיה דלית ליה כלי זינה
החזיקה להתייחד מ"מ סוכמת על זה שיכולה להטמין עממה שימות ולא מעיד בדדמי:

בין הנשים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה בנאשה חשבה דמשמע
חשבה בין האנשים ובין הנשים דקרובה למלכות היא ולא קטלי
לה אלל משום עריות איכא למיחש דיפה היא הכא חשבה בין
האנשים ולא בין הנשים שריא לימודי דמשום שפיות דמיס עובדי
דהא קרובה למלכות ומשום עריות נמי ליכא דהא מוכרתת היא
לרב אדי אסורה לימודי דכולהו חיישין לערובי דהא סתמא קאמר
אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא בנאשה יפה עסקינן דכלי זינה
עליה לא תמיחד עמה כו' והיינו כרב אדי בר אבין. השלום עמה
משמע היא נושאת את שלומה ואינה לריבה שלום מלכות: עופלו
לימינו. מהבדו לעובד כוכבים לימינו של ישראל שאלו יבא העובד
כוכבים לערובי זינה ישראל יד ימינו ויחמו בו: כ"ס.
היה העובד כוכבים חגור סייף טופלו ישראל לימינו כדי שיהא יד
שמאל' של עובד כוכבים שהסיף חגור בו לזד ימינו של ישראל
ומזומנת לימין ישראל לאחוז בה: במקל. אם ביד עובד כוכבים
מקל: עופלו. ישראל לשמאלו (א) שחא ד ימין העובד כוכבים שהמקל
בה שמחה לישראל ואם ירס יד ימינו תאחזו שמאלו של ישראל
במקל הקמון לה דאי טופלו לימינו יהא המקל רחוק מידי של ישראל:
במעלה. כהר או כבלעל: לא יפא ישראל למטה. אלל למעלה
בעליה יק' ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו לעובד אלל
שטופלו לימינו דלא הו' אחריו ממש וכירידה יולק' העובד כוכבים
לפניו: ולא ישוה לפניו. אפי' במישור אל ישחה ישראל לפני העובד
כוכבים לטוב כלום: שמא ירוין אם גולגלתו. ירוין: ירחיב לו את הדרך.
אם היה כריך לו לילך עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני כריך לילך
אולי ימתין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהא זה ארום
ממנו קודם לכן: נסע סכותה. ולא הלך עד שעיר: לעכו. רחוק מביב:
לבי

בין הנשים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקי לה בנאשה חשבה דמשמע
חשבה בין האנשים ובין הנשים דקרובה למלכות היא ולא קטלי
לה אלל משום עריות איכא למיחש דיפה היא הכא חשבה בין
האנשים ולא בין הנשים שריא לימודי דמשום שפיות דמיס עובדי
דהא קרובה למלכות ומשום עריות נמי ליכא דהא מוכרתת היא
לרב אדי אסורה לימודי דכולהו חיישין לערובי דהא סתמא קאמר
אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא בנאשה יפה עסקינן דכלי זינה
עליה לא תמיחד עמה כו' והיינו כרב אדי בר אבין. השלום עמה
משמע היא נושאת את שלומה ואינה לריבה שלום מלכות: עופלו
לימינו. מהבדו לעובד כוכבים לימינו של ישראל שאלו יבא העובד
כוכבים לערובי זינה ישראל יד ימינו ויחמו בו: כ"ס.
היה העובד כוכבים חגור סייף טופלו ישראל לימינו כדי שיהא יד
שמאל' של עובד כוכבים שהסיף חגור בו לזד ימינו של ישראל
ומזומנת לימין ישראל לאחוז בה: במקל. אם ביד עובד כוכבים
מקל: עופלו. ישראל לשמאלו (א) שחא ד ימין העובד כוכבים שהמקל
בה שמחה לישראל ואם ירס יד ימינו תאחזו שמאלו של ישראל
במקל הקמון לה דאי טופלו לימינו יהא המקל רחוק מידי של ישראל:
במעלה. כהר או כבלעל: לא יפא ישראל למטה. אלל למעלה
בעליה יק' ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו לעובד אלל
שטופלו לימינו דלא הו' אחריו ממש וכירידה יולק' העובד כוכבים
לפניו: ולא ישוה לפניו. אפי' במישור אל ישחה ישראל לפני העובד
כוכבים לטוב כלום: שמא ירוין אם גולגלתו. ירוין: ירחיב לו את הדרך.
אם היה כריך לו לילך עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני כריך לילך
אולי ימתין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהא זה ארום
ממנו קודם לכן: נסע סכותה. ולא הלך עד שעיר: לעכו. רחוק מביב:
לבי

דהא דקאמר אשה כלי זינה עליה לאו משום דעמיהו לביאה ומשום
הכי לא קטלי לה אלל טעמא מפני שאינה בעלה מלחמת
ומריבות קא"ס מנחמים עליה וה"פ איכא בינייהו אשה חשבה בין
האנשים חשבה מלכות אם מותרת להתייחד עם האנשים עובדי
כוכבים דל' ירמיה אסורה להתייחד כדקאמר טעמא בנאשה
חשבה (א) ולא לא פיקין לן מידי משום שפיות דמיס אי לאו משום
טעמא דעריות לרב אדי שריא דאמר טעמא דליכא למיחש לשפיות
דמיס דאשה כלי זינה ומנחמי עליה אלל לערובי דהא חשבה חשבה
כשהיא חשבה דמירתתי מינה אף לעריות לא חיישין ושאינה חשבה
בין הנשים נמי אם היא מותרת להתייחד בין הנשים עובדות
כוכבים איכא בינייהו דלרבי ירמיה כיון דלינה חשבה קטלי לה
דלית ליה טעמא דמנחמי ולרב אדי שריא דכלי זינה עליה כלומר
דמנחמי עליה ואי משום עריות כדאמר' גריס פירקין שהעובדי
כוכבים מנחין אלל נמי חזריהו בת דעת היא וכשתראה שיבא העובד
כוכבים תלך מיד ויבוסלי' גרם אשה אינה בכלל שפיות דמיס א"ר
ירמיה תפחר בנביאה ובי בין אחר אפילו בנאשה יכולה אשה להטמין
ולומר עובדת כוכבים איני ואין האיש יכול להטמין עממו ולומר
עובד כוכבים איני ונראה לפרש אף כאן כפירוש הירושלמי בנאשה
חשבה ביאה ובעלת כח אלל לעריות איכא למיחש דחייש' דלמא
מפיה לה ורב אדי אשה כלי זינה עליה מפני שיכולה להטמין
עממה ולא קטלי לה ושרי אי לאו משום שפיות דמיס ובינייהו בין
למר בין למר משום שפיות דמיס ליכא משום עריות איכא ומסיק
איכא בינייהו אשה חשבה בין האנשים חשבה ובעלת כח דל' ירמיה
ירמיה אסירי דליכא למיחש שמא תסתפה ורב אדי לא חייש אלל
דלמא מאכרי לה ופי' בנאשה שריא דיוין שריא בעלת כח אין
לחוש לא לנאנס ולא לשפיות דמיס א"ר ושאינה חשבה בין הנשים
איכא בינייהו דלרב אדי שריא להתייחד דיכולה להטמין עממה
הילכך לשפיות דמיס ליכא למיחש ולעריות נמי כיון שהיא בין הנשים
האשה חשבה ויבמות קד'.) דבעי החזיקה היא מלחמה בעולם (א) מהו
עליו עובדי כוכבים נפלו עליו ליסעין נאמנת דהחזיקה מלחמה הוא
אלל ודאי המתינה עד שתראהו מת והשתא לר' ירמיה דלית ליה כלי זינה
החזיקה להתייחד מ"מ סוכמת על זה שיכולה להטמין עממה שימות ולא מעיד בדדמי:

גירסת

